

תת"ע 8760/06/16 - תובל צילה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 8760-06-16 מדינת ישראל נ' תובל צילה
תיק חיצוני: 50250776460
בפני כבוד השופטת רות וקסמן
המבקשת תובל צילה
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ביום 3.7.16 בהעדר התייצבות המבקשת, ובו הורשעה המבקשת בעבירה של נהיגה כשרישיון הרכב פקע תקופה העולה על שישה חודשים ב-12/12/14, בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה, ונגזרו עליה קנס בגובה ₪1,400, פסילה בפועל לתקופה של חודשיים וכן פסילת רישיון נהיגה למשך חודשיים על תנאי לתקופה של שנתיים.

טענות הצדדים

לטענת המבקשת, היא לא התייצבה לדיון משום שהוטעתה ע"י שוטר התנועה שעצר אותה ואמר לה כי תקבל מכתב בדואר על מועד המשפט. לטענתה היא לא קיבלה כל זימון בדואר ולא ידעה כי התנהל דיון בהיעדרה, היא קיבלה לביתה רק את פסק הדין ביום 2.8.16.

עוד טענה המבקשת כי כמדי שנה היא פונה למוסך ומבקשת מבעל המוסך להכין את הרכב לטסט ולהעביר אותו עברה במכון הרישוי. כך היה בשנים 2014, 2015, 2016. מכיוון שלטענתה היא מאמינה לכל אדם, היא לא בדקה את המסמכים וחשבה כי בעל המוסך העביר לה את הרכב טסט, שכן כך היה בכל השנים. לאחר קבלת פסק הדין, היא פנתה למשרד הרישוי בפתח תקווה ואכן התברר לה כי בעל המוסך לא העביר את הרכב טסט, והיא אף פנתה אליו לברר את העניין, אך הוא לא זכר מה היה. המבקשת דאגה שאחד מבני משפחתה יעביר את הרכב טסט, וכך היה.

המבקשת הוסיפה כי רכבה ישן מאד משנת 1994 וכי אין לה יכולת כלכלית להחזיק רכב חדש, כי היא כבת 60, גרושה עם 2 בנות שגם להן ילדים ואין מי שיתמוך בה, כי היא משתכרת 4,200 ₪ בחודש ומשלמת חובות של כ-3,500 ₪ בחודש, כי היא עובדת כמטפלת וזקוקה לרכב לצורכי פרנסתה ועל מנת שתוכל להחזיר את חובותיה. עוד טענה כי התחבורה הציבורית במושב בו היא מתגוררת קשה מאד וכי היא עובדת במושב, אליו לא נכנסים אוטובוסים כלל.

לבקשה צורף תצהיר המבקשת, אישור מאת מעסיקתה מתאריך 7.8.16, העתק מרישיון הרכב שעבר טסט, אישור על אי סדירות תחבורה ציבורית במושב חגור, פירוט הלוואות ותנועות חשבון, חשבונות מים וחשמל.

המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם שהמבקשת הוזמנה לדיון כדין ולא התייצבה, לפיכך אין לה להלין אלא על עצמה.

יתרה מכך, העונש שהוטל עליה הינו סביר והולם את ביצוע העבירה.

דין והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקשת

מעיון ב-ת/1 ("טופס אישורי מסירה") עולה כי למבקשת נמסרה הזמנה לדיון ב-9.6.16, יום ביצוע העבירה, ומצוין כי הנ"ל חתמה שקיבלה את הדו"ח. משכך, אין בטענת המבקשת כי הוטעתה ע"י השוטר כדי להוות סיבה מוצדקת לאי התייצבותה לדיון.

ב. בחינת גרימת עיוות דין

משהמבקשת הודתה בעבירה בה הורשעה, לא מצאתי כי ייגרם לה עיוות דין.

כמו כן, בהתחשב בחומרת העבירה, הענישה שהוטלה על המבקשת נמצאת במתחם הענישה הראוי והסביר.

בניגוד לדעת המבקשת, ולאור הודאתה בביצוע העבירה, לא נראה לי כי קיים חשש כלשהו לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחית.

לפנים משורת הדין, לאור טיעוני המבקשת, אני קובעת כי הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, כשהראשון לא יאוחר מיום 10.10.16.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ג אלול תשע"ו, 26 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.